



**RAAD VAN  
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 25 mei 2007 (21.06)  
(OR. en)**

**9502/07**

**Interinstitutioneel dossier:  
2006/0142 (COD)**

**LIMITE**

**VISA 163  
CODEC 507  
COMIX 461**

**RESULTAAT BESPREKINGEN**

---

van: de Groep visa/Gemengd Comité (EU-IJsland/Noorwegen/Zwitserland)  
d.d.: 7 - 8 mei 2007

---

nr. Comv.: 11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 REV 1

---

Betreft: Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot  
vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode

---

De Groep visa heeft op basis van het Commissievoorstel de artikelen 18 tot en met 20, lid 1, besproken. Het resultaat van deze bespreking staat in de bijlage bij deze nota.

**HOOFDSTUK III**

**Onderzoek en behandeling van visumaanvragen**

*Artikel 18*

**Onderzoek van de aanvraag**

1. Bij het onderzoek van visumaanvragen en bewijsstukken wordt bijzondere aandacht geschonken aan het risico van illegale immigratie, de veiligheid van lidstaten en het voornemen tot terugkeer van de aanvrager<sup>1</sup>.

---

<sup>1</sup> In antwoord op vragen van **BE** en **NL**, die vonden dat de verwijzingen naar "risico van illegale immigratie" en "het voornemen tot terugkeer" elkaar overlappen, benadrukte **de Commissievertegenwoordiger (COM)** dat het risico van illegale immigratie kan worden nagegaan door het voornemen tot terugkeer van een aanvrager te peilen en dat derhalve beide uitdrukkingen moeten worden gehandhaafd, hoewel de zin als volgt kan worden geherformuleerd: "... en, **met name**, het voornemen tot terugkeer van de aanvrager.". **HU** stelde voor om beide uitdrukkingen toe te voegen aan artikel 23, lid 1.

2. Indien twijfel<sup>1</sup> bestaat ten aanzien van het verblijfsdoel of het voornemen tot terugkeer van de aanvrager of aan de verstrekte gegevens, kan de aanvrager voor een nadere toelichting worden opgeroepen voor een gesprek op de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat die verantwoordelijk is voor het onderzoeken van de aanvraag<sup>2</sup>.

---

<sup>1</sup> **IT** vond deze formulering te vaag. Indien een aanvrager wordt opgeroepen voor een tweede gesprek, moeten er gegronde en ernstige redenen voor twijfel bestaan. **FR**, gesteund door **DE** en **SI**, stelden voor om "any" in de Engelse versie te schrappen (niet van toepassing op de Nederlandse vertaling) en "kan worden opgeroepen" te vervangen door "wordt opgeroepen". **DE** vroeg zich af of het in dit lid bedoelde gesprek enkel betrekking heeft op een aanvullend "diepgaand" gesprek na de indiening van de aanvraag. Het beginsel van de persoonlijke verschijning op de diplomatieke of consulaire post bij de indiening van de aanvraag moet verplicht blijven, tenzij de aanvrager onder een van de vrijstellingen valt (bijvoorbeeld een bonafide aanvrager).

<sup>2</sup> **NL** en **BE**, gesteund door **LT**, stelden voor om een verwijzing naar "twijfel aan de identiteit" op te nemen. In dat geval dient de aanvrager te worden opgeroepen voor een verder gesprek. **BE** voegde eraan toe dat het logischer zou zijn de leden 2 en 7 te combineren en de verwijzing naar het al dan niet afgeven van een visum in lid 7 te schrappen. **BE** stelde de volgende alternatieve formulering van lid 2 voor:  
"Visumaanvragers kan in eerste instantie worden verzocht verdere bewijsstukken over te leggen, of zij kunnen op dat ogenblik dan wel later voor een gesprek worden uitgenodigd..."  
**IT** deelde het standpunt van **BE** en wees erop dat de huidige formulering de indruk wekt dat het bij het verstrekken van gegevens en het gesprek om twee verschillende zaken gaat, hetgeen niet het geval zou mogen zijn. Aanvragers kunnen worden opgeroepen voor een tweede gesprek.

Onder verwijzing naar artikel 37 ter (onderdeel van de ontwerp-verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de gemeenschappelijke visuminstructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposen in verband met de invoering van biometrische identificatiemiddelen, met inbegrip van bepalingen over de organisatie van de inontvangstneming en de behandeling van visumaanvragen) vroeg **HU** zich af of het personeel van gemeenschappelijke aanvraagcentra (GAC's) het recht zou hebben om gesprekken af te nemen, en deze delegatie stelde voor om "diplomatieke of consulaire post" ter vervanging door "bevoegde instanties". **FR** steunde dit voorstel; de **COM** zou het in overweging nemen.

De **COM** vestigde de aandacht van de delegaties op een aantal "tegenstrijdigheden" die voor ogen moeten worden gehouden met betrekking tot "persoonlijke verschijning" - "gesprek" en "afname van biometrische gegevens".

- in werkelijkheid is thans een groot aantal personen vrijgesteld van persoonlijke verschijning;
- overeenkomstig de bovengenoemde ontwerp-verordening moeten alle aanvragers de eerste aanvraag persoonlijk indienen, maar worden zij gedurende een periode van 48 maanden bij latere aanvragen hiervan vrijgesteld;
- in de toekomst zal een groot aantal personen waarschijnlijk worden beschouwd als bonafide personen die hun visum niet persoonlijk hoeven aan te vragen.

Om deze redenen was de **COM** van oordeel dat een te precieze formulering te delicaat zou zijn.

3. Voor elke visumaanvraag wordt het VIS geraadpleegd overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 5 en 13 van de VIS-verordening<sup>1</sup>.
4. Uit het onderzoek van de visumaanvraag dient te blijken of de aanvrager voldoet aan de inreisvoorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, van de Schengengrenscodex. Bij dat onderzoek wordt het volgende getoetst:
  - a) de geldigheid en echtheid van het door de aanvrager getoonde reisdocument<sup>2</sup>;
  - b) de persoon dient geen gevaar te vormen voor de openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid of internationale betrekkingen van enige lidstaat; hiertoe wordt het SIS geraadpleegd, alsmede nationale databanken<sup>3</sup>;

---

<sup>1</sup> **DE** stelde de volgende alternatieve formulering voor:

"Voor elke visumaanvraag dient **in de regel** het VIS te worden geraadpleegd overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 5 en 13 van de VIS-verordening. **In gegronde uitzonderlijke gevallen (technische problemen) kan een visum worden afgegeven zonder voorafgaande raadpleging van het VIS, mits de mislukte raadpleging zo spoedig mogelijk en zonder uit nalatigheid voortvloeiende vertraging door de bevoegde instantie wordt herhaald en correct wordt uitgevoerd. In dat geval heeft het afgegeven visum een beperkte territoriale geldigheid."**

De **COM** zal zich op dit voorstel beraden in samenhang met artikel 21, lid 1.

<sup>2</sup> **HU** stelde voor om in de aanvullende Aanwijzingen te beschrijven hoe er moet worden opgetreden wanneer een nagemaakt of vervalst document wordt ontdekt: hoe moeten de centrale/lokale instanties, de vertegenwoordigingen van andere lidstaten enz. worden ingelicht?

<sup>3</sup> **BE**, **NL** en **FR** wensen deze twee criteria gescheiden te houden, zoals dat thans het geval is in de CCI en in de Schengengrenscodex (**SBC**). **FR** stelde de volgende toevoeging voor: "... hiertoe wordt **met name** het SIS geraadpleegd ... ".

Hoewel deze criteria in de **SBC** (artikel 5, lid 1, onder c) en d)) zijn gescheiden, gaf de **COM** de voorkeur aan het voorstel van **FR**.

**PT** vroeg zich af of er moet worden verwezen naar de mogelijke familieband van de aanvrager met een EU-burger, maar de **COM** vond dat dit niet de juiste plaats daarvoor is. Het **voorzitterschap** herinnerde de delegaties eraan dat in het aanvraagformulier wordt vermeld of de aanvrager een familielid van een EU-burger is.

- c) de plaatsen van vertrek en bestemming van de betrokken onderdaan van een derde land en het doel van het voorgenomen verblijf; hiertoe worden de bewijsstukken als omschreven in artikel 14 en bijlage IV gecontroleerd;
- d) indien relevant worden in het verleden afgegeven eenvormige visa in het reisdocument van de betrokken onderdaan van een derde land onderzocht om na te gaan of de persoon de maximaal toegestane verblijfsduur op het grondgebied van de lidstaten niet heeft overschreden<sup>1</sup>;
- e) de toereikendheid van de middelen van bestaan van de aanvrager voor de duur en het doel van het voorgenomen verblijf, voor zijn of haar terugreis naar het land van herkomst of doorreis naar een derde land [waar hij of zij zeker zal worden toegelaten]<sup>2</sup>, of zijn/haar mogelijkheden om deze middelen legaal te verkrijgen. Bij deze toetsing dient rekening te worden gehouden met de richtbedragen<sup>3</sup> als bedoeld in artikel 5, lid 3, van de Schengengrenscore en met de staving van huisvesting of het dragen van kosten als omschreven in het formulier in bijlage V;
- f) de aanvrager dient indien van toepassing in het bezit te zijn van een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten<sup>4 5</sup>.

---

<sup>1</sup> De **COM** wilde liever geen verwijzing naar controles van de in- en uitreisstempels toevoegen, zoals voorgesteld door **HU**, maar was van oordeel dat dergelijke praktische informatie in de Aanwijzingen kan worden opgenomen (zie artikel 45).

<sup>2</sup> **NL** wenste dit gedeelte van de zin te vervangen door "waar de toelating is gewaarborgd". Het **voorzitterschap** herinnerde de delegaties eraan dat de huidige formulering overeenstemt met artikel 5, lid 3, van de SBC.

<sup>3</sup> **EE** was van oordeel dat moet worden verwezen naar de huisvestingsregelingen voor alle aanvragers. De **COM** wees erop dat staving van huisvesting uitsluitend mag plaatsvinden op basis van bijlage V, terwijl er in dit lid sprake is van een meer algemene controle van de middelen van bestaan (zie tevens artikel 14, lid 1 en bijlage IV).

<sup>4</sup> **FR** verwees naar de opmerkingen in verband met bijlage V bij de ontwerp-visumcode (6060/2/07, blz. 27). De **COM** herinnerde eraan dat artikel 15, lid 1, betrekking heeft op uitgaven in verband met repatriëring.

<sup>5</sup> **PT** bleef erbij dat het bewijs van een reisverzekering tot dekking van de ziektekosten enkel moet worden overgelegd bij de afgifte van het visum.

1

5. Indien de aanvrager een onderdaan is van een derde land dat is vermeld op de lijst in bijlage II, worden de centrale autoriteiten van de betrokken lidstaat of lidstaten geraadpleegd overeenkomstig artikel 14, leden 1 en 2, van de VIS-verordening.
6. Slechts<sup>2</sup> de controles als bedoeld in lid 4, onder a), b) en d), worden verricht in het geval van onderdanen van derde landen die een transitvisum voor luchthavens aanvragen. In dergelijke gevallen wordt het doel van de heenreis gecontroleerd<sup>3</sup>.
7. In geval van twijfel aan de echtheid van de verstrekte documenten of de juistheid van hun inhoud, aan de betrouwbaarheid van de verklaringen die werden afgelegd tijdens het gesprek of aan het doel van het verblijf van de aanvrager of zijn voornemen tot terugkeer geeft de diplomatieke of consulaire post<sup>4</sup> het visum niet af<sup>5 6</sup>.

---

<sup>1</sup> NL vroeg zich af of er in lid 4 niet specifiek moet worden vermeld dat het voornemen tot terugkeer van de aanvrager wordt gepeild. DE steunde dit voorstel. De COM vond een dergelijke toevoeging overbodig gezien de algemene verwijzing hiernaar in lid 1. De COM was er niet voor om lid 4 over te hevelen naar artikel 20, aangezien dit nadelig zou zijn voor de samenhang van de ontwerp-verordening.

<sup>2</sup> De COM kon instemmen met de schrapping van "slechts", zoals voorgesteld door sommige delegaties.

<sup>3</sup> BE vroeg zich af waarom de punten a) en d), moeten worden gecontroleerd voor aanvragers van een TVL, aangezien in de eerste plaats de reisroute en de relevantie van de transit moeten worden gecontroleerd. De COM zou zich op deze opmerking beraden.

<sup>4</sup> PL stelde voor om "diplomatieke of consulaire post" te vervangen door "bevoegde instanties", teneinde situaties te bestrijken waar een visum aan de grens wordt aangevraagd. De COM zou dit voorstel in overweging nemen.

<sup>5</sup> LT, IS en HU stelden voor te verwijzen naar in de artikel 23, lid 1, vermelde weigeringsgronden.

PL en AT stelden voor om lid 7 hier te schrappen en toe te voegen aan artikel 23, lid 1, terwijl PT het in artikel 18 wilde handhaven, zij het in een enigszins gewijzigde formulering: "**Indien er twijfel blijft bestaan** over...". Deze delegatie wees er voorts op dat artikel 23, lid 1, betrekking heeft op situaties waar er zekerheid bestaat over de grond waarop de aanvraag kan worden geweigerd.

IT en SE wezen erop dat "twijfel" niet voldoende is om een weigering te motiveren. De **vertegenwoordiger van de Juridische dienst van de Raad** steunde het voorstel van PL. De COM zou met het oog op juridische duidelijkheid een aanpassing van de tekst overwegen.

<sup>6</sup> Onder verwijzing naar bijlage 12, deel 1, stelde DE voor om in dit artikel, in een afzonderlijk artikel of in de slotbepalingen te vermelden dat de aanvragen van zeelieden door diplomatieke of consulaire posten worden gecontroleerd.

**Niet-ontvankelijkheid**<sup>2 3 4 5</sup>

1. Indien de aanvrager de in artikel 10, lid 4, bedoelde nadere informatie niet verstrekt binnen één kalendermaand<sup>6</sup> na de datum waarop hem werd verzocht nadere informatie/documenten te verstrekken, wordt de aanvraag als niet-ontvankelijk beschouwd.

---

<sup>1</sup> **NL:** studievoorbehoud

<sup>2</sup> De **COM** herinnerde eraan dat een volledige regeling inzake weigering, motivering van de weigering en recht van beroep is opgenomen in de ontwerp-code. De procedures tot uitvoering van deze voorschriften moeten op nationaal niveau worden vastgesteld (zie artikel 23). Het begrip niet-ontvankelijkheid is ingevoerd ter formalisering van de huidige praktijk in de lidstaten die in hun statistieken vaak een onderscheid maken tussen "geweigerde" visa (na onderzoek van de aanvraag) en "afgewezen" visa (de aanvraag is niet aanvaard).

<sup>3</sup> Zie tevens 6060/2/07, bladzijde 2 en 5.

<sup>4</sup> **AT** was voorstander van het beginsel maar vreesde dat hierdoor juridische problemen zouden ontstaan, onder meer met betrekking tot de legeskosten. **IT** voegde eraan toe dat indien de aanvrager de leges heeft betaald, de aanvraag moet worden behandeld. **BE** was geen voorstander van dit artikel en wees erop dat een aanvraag alleen kan worden afgewezen indien de aanvrager weigert biometrische gegevens te verstrekken (in de toekomst) of indien het reisdocument ongeldig is. Wordt het begrip niet-ontvankelijkheid toch gehandhaafd, dan moet de formulering ervan worden gewijzigd en moet worden aangegeven dat indien de aanvrager bepaalde documenten niet overlegt, de consulaire autoriteiten zich het recht voorbehouden de aanvraag niet te onderzoeken.

<sup>5</sup> **HU** stelde voor om de titel als volgt te wijzigen: "In geval van onvolledige documenten te volgen procedure".

<sup>6</sup> **IT** vond deze periode te lang. **SI** vroeg zich af hoe één maand zou worden geïnterpreteerd. **PT** wees erop dat in sommige gevallen één maand voor de aanvrager niet voldoende zou zijn om bepaalde documenten in zijn bezit te krijgen. De **COM** herhaalde dat voor aanvragen van visa voor kort verblijf de bewijsstukken gemakkelijker te verkrijgen zijn dan in het geval van aanvragen van visa voor langere verblijven.

Een aantal delegaties was er voor om het begrip niet-ontvankelijkheid in te voeren, maar dan moet de aanvraag bij de indiening worden afgewezen (**FR, PL**). **HU** daarentegen stelde voor dat het aan het consulaat moet worden overgelaten een termijn vast te stellen. **ES** stelde tien dagen voor, **LU** twee weken. **SE** kan met beide instemmen.

De **COM** was er niet voor om aanvragen bij de indiening te weigeren en daarbij de aanvrager mee te delen welke documenten ontbreken (voorstel van **NL**), aangezien dit aanleiding zou kunnen geven tot visumshoppen.

**IS** wees erop dat overeenkomstig de nationale wetgeving alle administratieve besluiten, zoals het niet ontvankelijk verklaren van een aanvraag, met redenen moeten worden omkleed. **BE** stipte aan dat er in de Belgische nationale wetgeving soortgelijke bepalingen staan.

De **COM** wees de delegaties erop dat een verklaring van niet-ontvankelijkheid geen negatieve gevolgen voor de betrokkene zou hebben, hetgeen bijvoorbeeld wel het geval is bij een afwijzing van een ongegronde asielaanvraag. De **COM** voegde eraan toe dat deze bepaling ook in de context van de vertegenwoordiging moet worden gezien: op dit ogenblik worden aanvragen niet afgewezen omdat een lidstaat niet namens een andere lidstaat kan afwijzen (weigeren).

2. In de in lid 1 bedoelde gevallen vervangt de diplomatieke of consulaire post de statusgegevens in het VIS op de wijze als omschreven in artikel 8, lid 2, van de VIS-verordening.
3. Indien de aanvraag als niet ontvankelijk is bestempeld, kan de aanvrager geen beroep instellen<sup>1</sup>.

---

<sup>1</sup> Onder verwijzing naar het algemene en erkende beginsel van het recht van beroep waarin het nationale administratieve recht en het communautaire recht voorzien, stelde **de vertegenwoordiger van de Juridische dienst van de Raad** dat deze bepaling onaanvaardbaar is. De vertegenwoordiger van de Juridische dienst achtte het echter wel passend de gevallen van formele weigering van een aanvraag te onderscheiden van de niet-ontvankelijkheid van een aanvraag.

## Artikel 20

### Beslissing ten aanzien van de visumaanvraag

1. Diplomatieke en consulaire posten<sup>1</sup> van lidstaten nemen binnen tien werkdagen<sup>2 3</sup> na het indienen van de aanvraag of na het voltooien van het dossier een beslissing op visumaanvragen. Deze termijn kan in individuele gevallen worden verlengd tot ten hoogste 30<sup>4</sup> dagen, met name wanneer nader onderzoek van de aanvraag noodzakelijk is, ook in de situatie als bedoeld in artikel 7, lid 6.<sup>5</sup>
2. De diplomatieke of consulaire posten houden in hun beslissing over de geldigheidsduur van het visum en de lengte van het toegestane verblijf rekening met alle informatie waarover zij beschikken met betrekking tot het doel en de duur van het voorgenomen verblijf of de voorgenomen doorreis en zij nemen de specifieke situatie van de aanvrager in aanmerking. Voor gewone doorreisvisa en TVL bedraagt de toegekende extra "marge" zeven dagen en voor "C"-visa met één binnenkomst vijftien dagen.

---

<sup>1</sup> **NL** herinnerde eraan dat de centrale autoriteiten ook betrokken zijn bij de besluitvorming en voegde eraan toe dat de term "visumautoriteiten" die wordt gebruikt in het ontwerp van de VIS-verordening, geschikter zou kunnen zijn. **DK**, **SE** en **NO** verwezen naar de opmerkingen in verband met artikel 3 (15560/1/06, blz. 3).

<sup>2</sup> **FR** maakte een voorbehoud bij de termijnen van tien en dertig dagen in dit lid, omdat zij van oordeel was dat de toepassing van deze termijnen, die zijn overgenomen uit de visumfaciliteringsovereenkomst met Rusland, eerst moeten worden geëvalueerd. **AT** trad dit standpunt bij.

Met het oog op realistische termijnen stelde **BE** voor deze te bepalen op basis van de betrokken procedures (gesprek/5B-raadpleging/vertegenwoordiging enz.); deze delegatie voegde eraan toe dat het passender zou zijn indien de termijn eventueel aanvangt op de datum waarop de aanvraag volledig is. **SI** en **ES** steunden het Belgische standpunt. De **COM** zou dit voorstel in overweging nemen.

**NL** stelde voor de verwijzing naar een specifiek aantal dagen te vervangen door "een redelijke termijn".

**SK**, **HU**, **DK**, **SE** en **NO** vonden deze termijnen te kort. **HU** stelde voor "in individuele gevallen" te schrappen".

<sup>3</sup> Onder verwijzing naar artikel 9, lid 2, achtte **PL** deze termijn te kort.

<sup>4</sup> Volgens **PL** moet het mogelijk zijn deze termijn met 30 dagen te verlengen.

<sup>5</sup> De **COM** nam er nota van dat de delegaties in het algemeen terughoudend staan tegenover geharmoniseerde termijnen, maar benadrukte dat het ondenkbaar is een visumcode op te stellen zonder naar dit wezenlijke aspect van de visumbehandeling te verwijzen, aangezien grote verschillen in de afgiftetermijnen een oorzaak van visumshoppen is. De **COM** herinnerde de delegaties eraan dat de reactietermijnen bij voorafgaande raadpleging zijn bekort (zie artikel 9), en dat een systeem van "informatie" is voorgesteld in de plaats van raadpleging. Het **voorzitterschap** vroeg zich af wat de gevolgen zijn indien de voorgeschreven termijnen niet worden nageleefd.

3. Meervoudige inreisvisa, die de houder het recht geven op meerdere binnenkomsten, verblijven van drie maanden of meerdere doorreizen in een periode van een half jaar, kunnen worden afgegeven met een geldigheidsduur van ten hoogste vijf jaar.

De volgende criteria zijn met name relevant voor besluiten om dergelijke visa af te geven:

- a) de noodzaak voor de aanvrager om veelvuldig en/of regelmatig te reizen vanwege zijn beroeps- of gezinssituatie, bijvoorbeeld in het geval van zakenlieden, ambtenaren die betrokken zijn bij reguliere officiële contacten met lidstaten en instellingen van de Gemeenschap, gezinsleden van burgers van de Unie, gezinsleden van onderdanen van derde landen die in lidstaten verblijven en zeelieden,
- b) de integriteit en betrouwbaarheid van de aanvrager, waaronder met name het juiste gebruik van eerder afgegeven Schengenvisa, zijn/haar economische situatie in het land van herkomst en zijn/haar werkelijke voornemen om naar dat land terug te keren.

4. Diplomatieke en consulaire posten van lidstaten voeren de data als omschreven in artikel 8, lid 1, van de VIS-verordening in het VIS in wanneer een beslissing is genomen over de afgifte van een visum.

---